

TRIBUNAL SUPERIOR DE JUSTICIA
CATALUNYA
SALA SOCIAL

Passeig Lluís Companys s/n
Barcelona
934866175

SECRETARIA JUDICIAL DE SALA D/DÑA. MERCEDES INIESTA GARCIA. (rs0026)

CÉDULA DE NOTIFICACIÓN DE PROVIDENCIA DE VOTACIÓN Y FALLO Y DE SENTENCIA

En el rollo de Sala núm.: formado para resolver el recurso de suplicación interpuesto contra resolución dictada por el Juzgado Social 19 Barcelona en los autos Demandas núm. I, la Sala de lo Social del Tribunal Superior de Justicia de Cataluña, ha dictado, providencia de votación y fallo y con fecha 21/05/2015 la sentencia que por copia autorizada se acompaña a la presente.

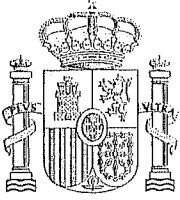
Se le hace saber que tal resolución no es firme y que contra la misma puede interponerse Recurso de Casación para la Unificación de Doctrina con los requisitos y advertencias legales que constan en la sentencia que se notifica.

EL IMPORTE DE LA CONDENA EN COSTAS, ASÍ COMO DEL PRINCIPAL, DEBERÁ INGRESARSE UNA VEZ FIRME LA SENTENCIA, EN LA CUENTA DE CONSIGNACIONES DEL JUZGADO DE LO SOCIAL CORRESPONDIENTE.

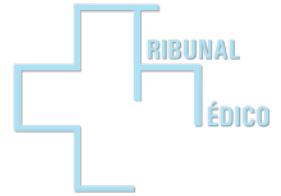
Y para que sirva de notificación en forma a la persona que se indica, libro la presente que firmo en Barcelona a cuatro de junio de dos mil quince.

LA SECRETARIA JUDICIAL

TRIBUNAL SUPERIOR DE JUSTÍCIA
CATALUNYA
SALA SOCIAL

SECRETARÍA MERCEDES INIESTA GARCIA
flg

Recurso de suplicación:
Recurrente: Instituto Nacional de la Seguridad Social y
Recurrido:
Reclamación: Invalidez grado
JUZGADO SOCIAL 19 BARCELONA

DILIGENCIA.- En Barcelona, a 20 de mayo de 2015

La extiendo yo, la Secretario, para hacer constar que con esta fecha se devuelve por el Magistrado Ponente el presente procedimiento. Paso a dar cuenta al Ilmo. Sr. Presidente de la Sala. Doy fe.

PROVIDENCIA.-

ILMO. SR. D. JOSÉ DE QUINTANA PELLICER
ILMO. SR. D. JOSÉ QUETCUTI MIGUEL
ILMO. SR. D. GREGORIO RUIZ RUIZ

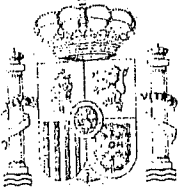
En Barcelona, a 20 de mayo de 2015

Dada cuenta; se señala para deliberación, votación y fallo en el presente procedimiento el próximo día veintiuno de mayo de dos mil quince.

Así lo acordó la Sala y firma el Ilmo. Presidente. Doy fe.

Ante mi.

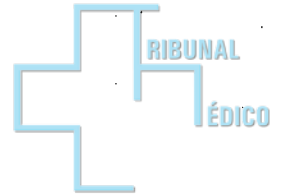
DILIGENCIA.- Barcelona a la misma fecha. Seguidamente se cumple lo acordado.
Doy fe.

TRIBUNAL SUPERIOR DE JUSTÍCIA
CATALUNYA
SALA SOCIAL

SUPLI

1/6

EL

Recurs de Suplicació:

IL·LM. SR. MIGUEL ÁNGEL SÁNCHEZ BURRIEL
IL·LM. SR. AMADOR GARCIA ROS
IL·LM. SR. MIGUEL ANGEL FALGUERA BARÓ

Barcelona, 21 de maig de 2015

La Sala Social del Tribunal Superior de Justícia de Catalunya, formada pels magistrats esmentats més amunt,

EN NOM DEL REI

ha dictat la següent

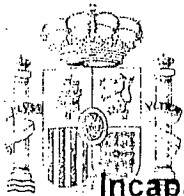
SENTÈNCIA NÚM.

En el recurs de suplicació interposat per Instituto Nacional de la Seguridad Social i a la sentència del Jutjat Social 19 Barcelona de data 4 de novembre de 2014, dictada en el procediment núm. ha actuat com a ponent Il·lm. Sr. Miguel Angel Falguera Baró.

ANTECEDENTS DE FET

Primer. En data 28 de març de 2014, va arribar al Jutjat Social esmentat una demanda sobre invalidesa grau, la qual l'actor al·lega els fets i fonaments de dret que va considerar procedents i acabava demanant que es dictés una sentència d'acord amb el que es demanava. Admesa la demanda a tràmit i celebrat el judici, es va dictar la sentència en data 4 de novembre de 2014, que contenia la decisió següent:

ESTIMO EN PARTE la demanda presentada por Don i contra el Instituto Nacional de la Seguridad Social, en reclamación por INCAPACIDAD PERMANENTE y declaro a la parte demandante en situación de

Incapacidad permanente total para su profesión habitual, derivada de enfermedad común, reconociendo su derecho a percibir las prestaciones contributivas en cuantía del 55% de la base reguladora de 1.363,47 euros y sus efectos 11-11-2013 y en consecuencia condeno al Instituto Nacional de la Seguridad Social a hacer efectiva a la mencionada demandante esta prestación con los mínimos, las mejoras y las revalorizaciones legalmente procedentes."

Segon. En aquesta sentència es declaran com a provats els fets següents:

"Primero.- Don con fecha de nacimiento 8-12-1973, DNI núm. consta afiliado a la Seguridad Social con el número siendo su profesión habitual Oficial de la Construcción, en situación de alta en el régimen general, inició un proceso de incapacidad temporal el 28-12-2012. Solicitó la prestación el 25-10-2013.

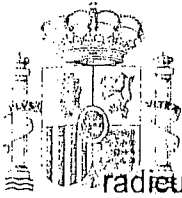
Segundo.- En fecha 27-11-2011 el INSS dictó resolución en la cual acordó no haber lugar a declarar al actor en ningún grado de incapacidad permanente, derivada de enfermedad común por no reunir el requisito de incapacidad permanente, debiendo continuar en asistencia sanitaria. El ICAMS, emitió dictamen el 11-11-2013 apreciando el siguiente cuadro residual **"Discopatías cervicales y lumbares con hernias C5-C8 y L4-L5 y L5-S1. Pendiente de intervención quirúrgica lumbar - artrodesis (en lista de espera), con limitación funcional actual."**

Tercero.- Frente a dicha resolución se interpuso reclamación previa el 7-01-2014. Dicha reclamación fue desestimada por resolución de 7-02-2014.

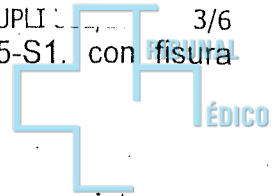
Cuarto.- La base reguladora de la prestación es de **1.363,47 euros y sus efectos 11-11-2013.**

Quinto.- La parte actora padece **"Discopatías cervicales C5 a C7 con clínica de cervicalgia, sin limitación funcional actual. Discopatías y lumbares L4-L5 y L5-S1. Pendiente de intervención quirúrgica lumbar - artrodesis (en lista de espera), con limitación funcional actual. Trastorno adaptativo mixto con ansiedad y estado de ánimo depresivo, en tratamiento farmacológico y control en centro de salud mental"**.

Sexto.- Por sentencia dictada en fecha 8-07-2013 por el Juzgado de lo Social 29 de Barcelona fue desestimada demanda interpuesta por el demandante sobre la base del siguiente cuadro residual: "Signos degenerativos C5-C6 con estenosis foraminal derecha y estenosis foraminal bilateral, protusión discal posterior con osteofitos y uncartrosis de predominio derecho, compresión medular muy leve, pequeña hernia discal posterior parasagital izquierda C6-C7 que no contacta con el cordón medular. La movilidad del raquis cervical se encuentra disminuida menos del 50% en la flexión, extensión, flexión lateral derecha e izquierda y rotación derecha e izquierda; la estabilidad es del 78% frente al patrón de normalidad situado en 90%; leve lesión radicular C7, derecha que comporta denervación/reinervación crónica; protusión global del disco L4-L5 con ocupación foraminal inferior izquierda, sin clara afectación

radicular, degeneración con leve expansión global del disco L5-S1. con fisura posterolateral izquierda del anillo fibroso".

Tercer. Contra aquesta sentència la part actora i la part demandada van interposar un recurs de suplicació, que va formalitzar dins del termini. Es va donar trasllat a la part contrària i la part actora va impugnar el recurs de l'INSS. Es van elevar les actuacions a aquest Tribunal i es va formar aquest rotlle.

FONAMENTS JURÍDICS

PRIMER.- Denuncia l'entitat gestora, a través d'un únic motiu articulat per la via de la lletra c) de l'article 193 LRJS la infracció d'allò previst a l'article 137.4 TRLGSS, entenent que les lesions que pacíficament –des del punt de vista del seu recurs– consten en el fet provat cinquè no són constitutives de cap grau d'incapacitat permanent.

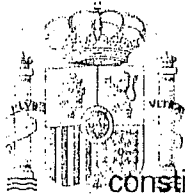
És del tot evident que el dit motiu –i amb ell, el recurs en la seva integritat– ha de ser desestimat atès que l'actor acredita una limitació funcional per afectació lumbar, conforme al fet provat cinquè. I si es té present que la seva professió és la d'oficial de la construcció resta del tot evident que les seves possibilitats laborals actuals en la descrita activitat, sense perjudici d'una possible milloria després de l'artrodesi,

ra inexistents.

SEGON.- Per la seva banda, el demandant postula com primer motiu de suplicació, per la via de la lletra b) de l'article 193 LRJS la revisió de fets provats de la sentència. En concret, se'ns demana el canvi de redacció del referit ordinal cinquè, amb cita dels documents dels folis 5 a 7, 19, 20 i 22 del seu ram de prova, amb la següent proposta "La parte actora padece"

Cervicodiscoartrosis a nivel C5 a C7 con clínica de cervicalgia, con sintomatología limitante consistente en síndrome vertebro-basilar, que desencadena en vértigo, mareo y cefaleas, así como radiculopatía a nivel C6 y C7 con denervación/reinervación que causa cuadro de parestesias en extremidades superiores y déficit motor. Discopatías y lumbares L4-L5 y L5-S1. Pendiente de intervención quirúrgica lumbar-artrodesis con negativo pronóstico evolutivo (en lista de espera), con limitación funcional actual y intensa clínica dolorosa que no ha remitido tras realizarse infiltraciones en clínica del dolor, y que requieren para su control mórficos cutaneos entre otros medicamentos con efecto fatigante y estupefaciente. Trastorno adaptativo mixto con ansiedad y estado depresivo, en tratamiento farmacológico y control en centro de salud mental".

Escau tenir present que conforme constant doctrina jurisprudencial per a que prosperi aquesta causa de suplicació, en base al caràcter extraordinari d'aquest recurs, és necessària la concurrència dels següents elements: a) l'existència d'un error en el jutjador en la valoració de la prova, de forma clara i palesa, no basat en conjectures o raonaments; b) que aquest error es basi en documents o perícies que

constin en les actuacions que ho posin en evidència; c) que el recurrent assenyali els paràgrafs a modificar, tot proposant una redacció alternativa que concreti la seva pretensió revisòria; d) que els resultats que es postulen, encara que es basin en els dits mitjans de prova, no quedin desvirtuats per altres proves practicades al llarg del judici, atès que en cas de contracció ha de prevaler el criteri del jutge d'instància, en tant que la llei li reserva la funció de valoració de les proves; i e) que les modificacions sol·licitades siguin rellevants i transcendents per a la resolució de les qüestions plantejades.

Cal recordar a la recurrent que no correspon a aquesta Sala jutjat de nou les patologies concorrents, sinó únicament valorar si el magistrat d'instància ha caigut en error en la valoració de la prova. És criteri sostingut pacíficament i des d'antic per aquesta Sala (entre moltes d'altres, SS números 4985/1994, de 26 de setembre; 5654/1994 de 24 d'octubre; 6495/1994 de 30 de novembre; 102/1995, de 16 de gener, 1397/1995, de 28 de febrer; 1701/1995 i 2009/1995, d'11 i 22 de març; 3284/1995 i 3330/1995 de 23 i 24 de maig; 3633/1995 i 3915/1995 de 9 i 23 de juny; 4890/1995 de 19 de setembre; i 6023/1995, 2300/1995 y 6454/1995, de 7, 20 i 28 de novembre, 1028/1996, 1325/1996 i 8147/1996, de 19 de febrer, 1 de març i 9 de desembre; 3397/1997, 4317/1997, 4393/1997 i 4828/1997, de 9 de maig, 12 i 14 de juny i 4 de juliol; i 6002/1998, 14 de setembre i 7068/1998, de 16 d'octubre) tot aplicant la constant jurisprudència del Tribunal Suprem (també entre d'altres, Sentències de la Sala del Social del Tribunal Suprem de 12 de març, 3, 17 i 31 de maig, 21 i 25 de juny i 10 i 17 de desembre de 1990 i 24 de gener de 1991, que davant dictàmens mèdics contradictoris, llevat la concurrència de circumstàncies especials, s'ha d'atendre la valoració realitzada pel magistrat d'instància en virtut de les competències i atribucions que li atribueix l'article 97.2 de la Llei de Procediment Laboral, l'article 218.2 de la Llei d'Enjudiciament Civil i l'art. 120.3 de la Llei Orgànica del Poder Judicial.

En la mesura en què la jutjadora d'instància ha valorat la prova i ha arribat a determinades conclusions, sense que s'indiqui en el recurs els possibles errors que pot haver comès, el dit motiu de suplicació ha de decaure, doncs, com s'ha dit, davant informes contradictoris ha de prevaler la valoració de la prova que s'ha efectuat a la instància.

TERCER.- A través del segon dels motius del recurs, emparat en l'apartat c) de l'article 193 de la llei processal es denuncia pel recurrent la infracció de l'art. 136.1 i 137.7 LGSS. També es denuncia en el següent motiu la infracció del mateix article 136.1 LGSS, reiterant idèntic argumentació. És obvi que en ambdós motius allò que es pretén és la declaració del grau d'IP absoluta. D'aquí que els tractem en forma conjunta.

Reiteradament la jurisprudència ve assenyalant -entre moltes d'altres, SSTS 15.06.1990, 18.01.1991, 29.01.1991, etc.- que *"para la valoración de la incapacidad permanente, las lesiones y secuelas en cuanto concurren en el sujeto afectado han de ser apreciadas conjuntamente, de tal modo, que aunque los diversos padecimientos que integren su estado patológico, considerados aisladamente, no determinen un grado de incapacidad, sí pueden llevar a tal conclusión, si se*

SUPLI. 5/6

ponderan y valoran conjuntamente". I, pel que fa al grau d'incapacitat permanent absoluta, la dita doctrina cassacional ve insistint des d'antuvi –entre moltes d'altres, SSTS 22.09.1988, 21.10.1988, 07.11.1988, 09.03.1989, 17.03.1999, 13.06.1999, 27.07.1989, 23.02.1990, 27.02.1990, 14.06.1990, etc.- que “la realización de un quehacer asalariado implica no sólo la posibilidad de efectuar cualquier faena o tarea, sino la de llevarla a cabo con un mínimo de profesionalidad, rendimiento y eficacia, y la necesidad de consumarlo en régimen de dependencia de un empresario durante la jornada laboral, sujetándose a un horario, actuando consecuentemente con las exigencias que comporta la integración en una empresa, dentro de un orden preestablecido y en interrelación con los quehaceres de otros compañeros, en cuanto no es posible pensar que en el amplio campo de las actividades laborales exista alguna en la que no sean exigibles esos mínimos de dedicación, diligencia y atención, que son indispensables incluso en el más simple de los oficios y en la última de las categorías profesionales, salvo que se dé un verdadero afán de sacrificio por parte del trabajador y un grado intenso de tolerancia en el empresario, pues de no coincidir ambos, no cabe mantener como relaciones laborales normales aquellas en las que se ofrezcan tales carencias, al ser incuestionable que el trabajador ha de ofrecer unos rendimientos socialmente aceptables”

Aplicant aquests criteris hermenèutics al supòsit analitzat, el recurs ha de ser desestimat. En efecte, inalterat el relat fàctic, és clar que les lesions acreditades no incapaciten al demandant per a realitzar feines sedentàries o en les que l'esforç físic sigui irrellevant o que comportin sobrecàrrega lumbar. Del relat fàctic allò que es desprèn és una limitació per fer feines que requereixin aquest darrer aspecte –la qual cosa, com s'ha dit, és incompatible amb la professió acreditada, sense perjudici del resultat que es derivi de la intervenció quirúrgica pendent- per en cap moment la impossibilitat de fer feines sedentàries, en no haver-se valorat en el primer grau la concurrència de radiculopatia cervical i sense que la resta de lesions –en especial, les psíquiques- assoleixin un nivell incapacitat.

En conseqüència, com prèviament anunciàvem, aquest motiu ha de ser desestimat i, amb ell, el recurs en la seva integritat.

Atesos els preceptes legals citats, els concordants amb els mateixos i les demés disposicions de general i pertinent aplicació

DECIDIM

Que hem de desestimar i desestimem els recursos de suplicació interposats per l'INSTITUTO NACIONAL DE LA SEGURIDAD SOCIAL i per
contra la sentència dictada pel jutjat del social número 19 deis ue
Barcelona en data 4 de novembre de 2014, recaiguda en les actuacions
en reclamació per incapacitat permanent i, en conseqüència, hem de confirmar i
confirmem íntegrament la dita resolució.

Notifiqueu aquesta resolució a les parts i a la Fiscalia del Tribunal Superior de Justícia de Catalunya i expediu-ne un testimoniatge que quedarà unit al rotlle. Incorporeu l'original al llibre de sentències corresponent.

Aquesta resolució no és ferma i es pot interposar en contra recurs de cassació per a la unificació de doctrina, davant la Sala Social del Tribunal Suprem. El dit recurs s'haurà de preparar mitjançant escrit amb signatura d'Advocat i adreçat a aquesta Sala, on s'haurà de presentar en el termini dels deu dies següents a la notificació, amb els requisits establerts a l'Art.221 de la Llei Reguladora de la Jurisdicció Social.

Així mateix, de conformitat amb allò disposat l'article 229 del text processal laboral, tothom que no ostenti la condició de treballador o drethavent o beneficiari del règim públic de la Seguretat Social, o no gaudeixi dels beneficis de justícia gratuïta legalment o administrativa reconeguts, o no es trobi exclòs pel que disposa l'article 229.4 de la Llei Reguladora de la Jurisdicció Social, consignarà com dipòsit al moment de preparar el recurs de cassació per unificació de doctrina la quantitat de 600 euros en el compte de consignacions que la Sala té obert en el BANC SANTANDER, en l'Oficina núm 2015 situada a la Ronda de Sant Pere, núm. 47 de Barcelona, nº 0965 0000 66, afegint a continuació els números indicatius del recurs en aquest Tribunal.

La consignació de l'import de la condemna, d'acord amb el que disposa l'art. 230 de la Llei Reguladora de la Jurisdicció Social, quan així procedeixi, s'efectuarà en el compte que aquesta Sala té obert en l'oficina bancària esmentada al paràgraf anterior, amb el núm. 0965 0000 80, afegint a continuació els números indicatius del Recurs en aquest Tribunal, i havent d'acreditar que s'ha fet efectiva al temps de preparar el recurs en aquesta Secretaria.

Així ho pronunciem, ho manem i ho signem.

PUBLICACIÓ. Avui, el/la Magistrat/ada ponent ha llegit i publicat la sentència. En dono fe.

Administració de Justícia de Catalunya - Administració de Justícia en Cataluna